

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(ensimmäinen jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2007 *

Asiassa T-369/00,

Département du Loiret (Ranska), edustajanaan asianajaja A. Carnelutti,

kantajana,

jota tukee

Scott SA, kotipaikka Saint-Cloud (Ranska), edustajinaan Sir Jeremy Lever, QC, barrister J. Gardner, barrister G. Peretz, solicitor R. Griffith ja solicitor M. Papadakis,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään G. Rozet ja J. Flett,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa on kyse valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paper SA:lle / Kimberly-Clarkille, 12.7.2000 tehdyn komission päätöksen 2002/14/EY (EYVL 2002, L 12, s. 1) osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja I. Labucka,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.10.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

- 1 Yhdysvaltojen oikeuden mukaan perustettu yhtiö Scott Paper Co. osti Ranskan oikeuden mukaan perustetun yhtiön Bouton Brochardin vuonna 1969 ja perusti erillisen yhtiön, Bouton Brochard Scott SA:n, joka jatkoi Bouton Brochardin toimintaa. Bouton Brochard Scottin nimi muutettiin Scott SA:ksi (jäljempänä Scott) marraskuussa 1987. Scottin toimiala nyt käsiteltävän asian kannalta olennaisen ajanjakson aikana oli saniteetti- ja kotitaloustarkoituksiin käytettävän paperin valmistaminen.

- 2 Orléansin kaupunki (Ranska), Loiret'n departementti (Ranska) ja Scott tekivät 31.8.1987 sopimuksen, joka koski viimeksi mainitulle La Saussayen teollisuus-alueelta myytävää 48 hehtaarin maa-aluetta ja vedenpuhdistusmaksua, jonka suuruus oli määrä laskea tavanomaista edullisemman taksan mukaisesti (jäljempänä Scott-sopimus). Sopimuksessa todettiin, että kantaja ja Orléansin kaupunki osallistuisivat enintään 80 miljoonalla Ranskan frangilla (FRF) (12,2 miljoonaa euroa) Scottin hyväksi toteutettaviin maa-alueen aluesuunnittelu- ja kehitystöihin.

- 3 Kyseessä olevan maa-alueen aluesuunnittelu- ja kehitystöiden edellyttämien tutkimusten ja töiden toteutus annettiin société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret'lle (Loiret'n varustamista varten perustettu osin julkisessa ja osin yksityisessä omistuksessa oleva yhtiö, jäljempänä Sempel). Kantajan, Orléansin kaupungin ja Sempelin välisestä 12.9.1987 tehdystä sopimuksesta (jäljempänä Sempel-sopimus) ilmenee, että Orléansin kaupunki luovutti Sempelille 68 hehtaaria symboliseen yhden frangin hintaan. Scott-sopimuksen 4 kohdasta sekä Sempel-sopimuksen 12 kohdasta ilmenee lisäksi, että Sempel myy mainitut 48 hehtaaria ja tehtaan sekä varaston Scottille 31 miljoonalla FRF:lla (4,7 miljoonaa euroa) eli hintaan 65 FRF/m².

- 4 Cour des comptes (Ranskan tilintarkastustuomioistuin) julkaisi marraskuussa 1996 kertomuksen nimeltä "Alueyhteisöjen tukitoimenpiteet yritysten hyväksi". Tällä kertomuksella Cour des comptes pyrki kiinnittämään huomiota eräisiin Ranskan alueviranomaisten yrityksille mahdollisesti myöntämiin tukiin ja muun muassa 48 hehtaarin maa-alueen luovuttamiseen Scottille La Saussayen teollisuusalueelta.

- 5 Tuon kertomuksen julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti 23.12.1996 päivätyllä kirjeellä kantelun, joka koski edullisia ehtoja, joilla Orléansin kaupunki ja Loiret'n departementti myivät kyseisen 48 hehtaarin maa-alueen Scottille, ja viimeksi mainitulle väitetyksi edullisen vedenpuhdistusmaksun määrää.

- 6 Komissio pyysi Ranskan viranomaisilta lisätietoja 17.1.1997 päivätyllä kirjeellä. Tätä seurasi tammikuun 1997 ja huhtikuun 1998 välisenä aikana komission ja Ranskan viranomaisten välinen kirjeenvaihto, joka koski pyydettyjä tietoja ja täsmennyksiä.
- 7 Kimberly-Clark Corp. osti tammikuussa 1996 Scottin osakkeet. Se ilmoitti tammikuussa 1998 tehtaan sulkemisesta. Procter & Gamble (jäljempänä P & G) osti tehtaan omaisuuden eli maa-alueen ja paperitehtaan kesäkuussa 1998.
- 8 Komissio ilmoitti Ranskan viranomaisille 10.7.1998 päivätyllä kirjeellä 20.5.1998 tekemästään päätöksestä aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely ja kehotti näitä esittämään huomautuksensa ja vastaamaan eräisiin kysymyksiin. Osapuolille, joita asia koskee, ilmoitettiin menettelyn aloittamisesta ja niitä pyydettiin esittämään mahdolliset huomautuksensa kyseessä olevista toimenpiteistä julkaisemalla edellä mainittu kirje Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 30.9.1998 (EYVL C 301, s. 4).

Riidanalainen päätös

- 9 Komissio teki muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi 12.7.2000 päätöksen 2002/14/EY valtioneudesta, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paper SA:lle / Kimberly-Clarkille (EYVL 2002, L 12, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös). Nyt käsiteltävänä olevan kanteen johdosta (ks. jäljempänä 13 kohta) komissio antoi 2.3.2001 Ranskan tasavallalle tiedoksi riidanalaiseen päätökseen tehdyn korjauksen. Siten riidanalaisen päätöksen 1 artiklaa ja sen 172 ja 217 perustelukappaletta sekä 239 perustelukappaleen b kohdan a alakohtaa muutettiin.

10 Riidanalaisessa päätöksessä, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään seuraavaa:

”1 artikla

Valtiontuki, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paperille maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna ja jonka arvo on 39,58 miljoonaa Ranskan frangia (6,03 miljoonaa euroa), eli nykyarvoisena 80,77 miljoonaa Ranskan frangia (12,3 miljoonaa euroa), ja vedenpuhdistusmaksuun liittyvänä hintaetuna, – – ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

1. Ranskan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitetun ja tuensaajalle sääntöjenvastaisesti maksetun tuen perimiseksi takaisin.

2. Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano. Takaisinperittäväan tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti. Korko perustuu aluetukien avustusekvivalenttien laskennassa käytettyyn viitekorkoon.”

- 11 Korkojen perimisestä komissio totesi seuraavaa (riidanalaisen päätöksen 239 perustelukappale):

”Ranskan viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuesta johtuvien etujen poistamiseksi ja tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta, jotta voidaan palauttaa sellaiset taloudelliset olosuhteet, joissa yrityksen olisi pitänyt toimia, jolle sille olisi myönnetty yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

Tuki on perittävä takaisin Ranskan kansallisen oikeuden menettelyjen mukaisesti. Takaisinperittävään tukeen lisätään korko, jota lasketaan sen myöntämispäivästä sen todelliseen takaisinmaksupäivään asti. Korko lasketaan Ranskan aluetukien nettoavustusekvivalentin laskemisessa käytettävän viitekoron perusteella.”

- 12 Komission laskemassa takaisin perittävän tuen nykyarvossa, eli 80,77 miljoonassa FRF:ssa (ks. 10 kohta edellä), on otettu huomioon korkokannan soveltaminen lainvastaisen tuen myöntämispäivästä riidanalaisen päätöksen tekopäivään saakka. Mainittu korkokanta vastaa viitekorkoa, jota komissio käyttää arvioidessaan Ranskan myöntämiin avustuksiin sisältyvän tuen määrää eli ”5,7 prosentin viitekorkoa (viitekorko 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen)” (riidanalaisen päätöksen 172 ja 239 perustelukappale).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 13 Kantaja nosti tämän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 4.12.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä.

- 14 Scott nosti kirjaamoon 30.11.2000 toimitetulla kannekirjelmällä, joka on kirjattu numerolla T-366/00, kanteen, jossa oli myös kyse riidanalaisen päätöksen osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta.
- 15 Scott toimitti 19.3.2001 kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia.
- 16 Laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 10.5.2001 antamallaan määräyksellä Scottin väliintulijaksi esillä olevassa asiassa tukemaan kantajan vaatimuksia.
- 17 Scottin pyynnöstä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti käsitellä ensin ennen minkäänlaista pääasian käsittelyä vanhentumista koskevan kysymyksen, jonka Scott oli tuonut esiin asiassa T-366/00 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 15 artiklan nojalla.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kantajan ja Scottin nostamat kanteet 10.4.2003 antamallaan tuomioilla siltä osin kuin ne perustuivat siihen, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 659/1999 15 artiklaa, ja päätti, että näihin kanteisiin liittyvistä oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin (asia T-366/00, Scott v. komissio, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. II-1763 ja asia T-369/00, Département du Loiret v. komissio, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. II-1789). Oikeudenkäyntejä päätettiin jatkaa muilta osin.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin keskeytti esillä olevan asian käsittelyn sekä asian T-366/00 käsittelyn odottaakseen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota Scottin edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Scott vastaan komissio annetusta tuomiosta tekemästä valituksesta.

- 20 Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi asiassa C-276/03 P, Scott vastaan komissio, 6.10.2005 antamallaan tuomiolla (Kok. 2005, s. I-8437) valituksen, jonka Scott teki edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Scott vastaan komissio 10.4.2003 annetusta tuomiosta.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti 10.11.2005 päivätyllä kirjeellä asianosaisia ja väliintulijaa esittämään huomautuksensa oikeudenkäynnin jatkamisesta edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Scott vastaan komissio 6.10.2005 annetun tuomion valossa. Kantaja ilmoitti 24.11.2005 antamassaan vastauksessa, että se pysyttää kanteensa tueksi esittämänsä aineellista kysymystä koskevat kanneperusteet.
- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti avata suullisen käsittelyn uudelleen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella, ja prosessinjohtotoimena se pyysi asianosaisia vastaamaan kirjallisesti tiettyihin kysymyksiin. Tätä pyyntöä noudatettiin.
- 23 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 25.10.2006 pidetyssä istunnossa.
- 24 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin päätöksessä todetaan maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna myönnetty valtiontuki sääntöjenvastaiseksi ja määrätään palauttamaan 39,58 miljoonaa FRF (6,03 miljoonaa euroa) eli nykyarvoisena 80,77 miljoonaa FRF (12,3 miljoonaa euroa)
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 25 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 26 Scott, joka väliintulijana tukee kantajan vaatimuksia, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa kanteen perustelluksi
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 27 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen perustuu siihen, että yhteisön oikeuden taannehtivuuskiellon periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, sekä siihen, että EY 87 ja EY 253 artiklaa on rikottu, siltä osin kuin komissio sovelsi julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista antamaansa tiedonantoa 97/C 209/03 (EYVL 1997, C 209, s. 3). Toinen kanneperuste perustuu EY 87 artiklan 1 kohdan ja EY 253 artiklan rikkomiseen. Toinen kanneperuste jakautuu viiteen osaan, jotka koskevat seuraavia riidanalaiseen päätökseen liittyviä näkökohtia:
- kyseessä olevan maa-alueen myyntiin liittyvä julkistaminen

- Scottin laitoksesta syntyvät verotulot

- yleisen edun vuoksi aiheutuneet kulut

- virhe tuen laskennassa

- korkojen pääomittaminen.

28 Toisen kanneperusteen viides osa on käsiteltävä ensimmäisenä.

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

29 Kantaja väittää, että komissio rikkoi EY 87 artiklan 1 kohtaa ja EY 253 artiklaa, koska se pääomitti korot riidanalaisessa päätöksessä. Kantaja korostaa tältä osin, että aikaisemman tilanteen palauttaminen ennalleen ei edellytä korkojen pääomittamista, vaan määrätyn vuotuisen koron perimistä. Korkojen pääomittaminen ei kantajan mukaan ole komission vakiintunut käytäntö. Lisäksi kantaja väittää, että komissio ei ole perustellut korkojen pääomittamista ja että se on siten rikkonut EY 253 artiklaa.

30 Scott myöntää, että joissain tilanteissa voi olla asianmukaista käyttää korkoa korolle -menetelmää, jotta voidaan poistaa tuensaajan saama etu esimerkiksi tilanteessa, jossa tuensaaja on sijoittanut jäsenvaltion sille myöntämän korottoman lainan ja saa nettovoittoa noudatettuaan sellaista takaisinperintämääräystä, jossa korkoja ei ole

vaadittu korkoa korolle -menetelmän mukaan. Esillä olevassa asiassa ei Scottin mukaan kuitenkaan ole kyse tällaisesta erikoistilanteesta, eikä riidanalainen päätös tue päinvastaista päätelmää.

- 31 Scott huomauttaa lisäksi, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklasta, jossa säädetään, että takaisinperinnän on tapahduttava kansallisen oikeuden menettelyjen mukaisesti, seuraa, että riidanalaisen päätöksen tekopäivän ja sen päivän, jolloin tuki peritään takaisin, väliseltä ajalta lasketaan yksinkertainen korko. Jos kuitenkin mainittuun ajanjaksoon liittyvien korkojen laskeminen mainitulla tavalla on perusteltua, on Scottin mukaan vielä perustellumpaa laskea yksinkertainen korko tuen myöntämispäivän ja riidanalaisen päätöksen tekopäivän väliseltä ajalta.
- 32 Komissio huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun sääntöjenvastainen tuki on katsottu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, tehokas kilpailu on palautettava (riidanalaisen päätöksen 218 perustelukappale). Tätä varten tuensaajan tosiasiallisessa saama etu on poistettava kokonaan. Kun riidanalaisessa päätöksessä määritettiin tuen nimellisarvon nykyarvo (ks. 172 perustelukappale), siinä otettiin huomioon tosiasiallinen etu, joka voidaan rinnastaa korottoman lainan myöntämiseen ja jonka tuensaaja oli saanut asianomaisella ajanjaksolla. Nykyarvo vastaa rahoituksellista etua, joka johtuu siitä, että tietyksi ajaksi on annettu käyttöön pääomaa ilmaiseksi, ja se heijastaa kustannusta, joka Scottille olisi aiheutunut, jos se olisi ottanut pankista tämänsuuruisen luoton ajanjaksoksi, joka ulottuu vuodesta 1987 riidanalaisen päätöksen tekemiseen saakka. Komissio korostaa, että sen riidanalaisessa päätöksessä omaksuma lähestymistapa vastaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens vastaan komissio, 8.6.1995 antamassa tuomiossa (Kok. 1995, s. II-1675, 97 kohta) omaksumaa lähestymistapaa ja että näin ollen päätöstä on perusteltu riittävästi.
- 33 Komissio huomauttaa, että riidanalaiseen päätökseen otettu nykyarvo sisältää jo edun, jonka tuensaaja on saanut tuen myöntämisaikakohdan eli vuoden 1987 ja riidanalaisen päätöksen tekopäivän välisenä aikana, joten sen lisäksi on otettava huomioon enää vain korot päätöksen tekopäivän ja tosiasiallisen takaisinperinnän ajankohdan väliseltä ajalta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 34 Ensimmäiseksi on tutkittava kantajan väite, jonka mukaan komissio ei perustellut riittävästi päätöstään määrittää tuen nykyarvo korkoa korolle -menetelmällä.
- 35 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brinks's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta ja asia C-301/96, Saksa v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. I-9919, 87 kohta).
- 36 Esillä olevassa asiassa riidanalaisessa päätöksessä on käytetty 5,7 prosentin korkokantaa täsmentämättä sitä, että siinä käytetään korkoa korolle -menetelmää. Lukija voi päätellä sen, että on käytetty korkoa korolle -menetelmää, ainoastaan tekemällä laskelman tuen nykyarvoksi ilmoitetun 80,77 miljoonan FRF:n ja tuen määräksi sen myöntämishetkellä vuonna 1987 arvioidun 39,58 miljoonan FRF:n välillä. Komissio ei millään tavalla ilmoita perusteluja sille, että se käytti korkoa korolle -menetelmää yksinkertaisen korkolaskun sijaan. Komissio ei myöskään ilmoita, miten korkokannan määrääminen mahdollistaa vuoden 2000 nykyarvon laskemisen tuelle, joka on annettu maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna vuonna 1987.

- 37 Kantaja, jota Scott tukee, tuo esiin, että koska korkojen pääomittaminen on muutos komission käytäntöön, komission olisi pitänyt perustella sitä koskeva päätöksensä.
- 38 On todettava, että riidanalaisen päätöksen tekopäivänä missään säännössä ei täsmennetty, että takaisinperintämääräyksissä määrätty korko lasketaan korkoa korolle -menetelmällä ja että komissiolla ei ollut tapana käyttää korkoa korolle -menetelmää takaisinperintämääräyksissään.
- 39 Ensinnäkin tällaisten sääntöjen puuttumisesta on todettava, että komission toimivallasta päättää sääntöjenvastaisten tukien takaisinperinnästä säädetään tällä hetkellä asetuksella N:o 659/1999 (ks. tältä osin edellä 18 kohdassa mainittu asia Département du Loiret v. komissio, tuomion 50 ja 51 kohta). Asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että ”takaisinperimistä koskevan päätöksen nojalla takaisin perittävään tukeen lisätään korko, jonka suuruuden komissio vahvistaa”. Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan kirjallisissa vastauksissa vahvistanut, että kyseisessä säännöksessä ei täsmennetä, sovelletaanko yksinkertaista korkolaskua vai korkoa korolle -menetelmää.
- 40 Komissio nimittäin totesi sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen takaisinperinnässä sovellettavasta korkotasosta antamassaan tiedonannossa, joka on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 8.5.2003 (EUVL C 110, s. 21) eli kolme vuotta riidanalaisen päätöksen tekopäivän jälkeen, että on ratkaistava, sovelletaanko sääntöjenvastaisen tuen takaisinperinnässä yksinkertaista korkoa vai lasketaanko korkoa korolle, ja se piti tarpeellisena ”selventää kiireellisesti kantaansa asiaan”. Komissio ilmoitti siten jäsenvaltioille ja asianomaisille osapuolille, että kaikissa sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen takaisinperintää koskevissa tulevilla päätöksissään komissio soveltaa viitekorkoa laskemalla korkoa korolle. Tästä voidaan tehdä vastakohtaispäätelmä, että ennen mainitun tiedonannon antamista komission kanta, joka koski sitä, käytetäänkö koron laskemiseen takaisinperintämääräyksissä korkoa korolle -menetelmää, ei ollut itsestään selvä.

- 41 Korkoa korolle -menetelmän käyttämisestä on säädetty lainsäädännössä vain asetuksen N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1) 11 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan ”korolle lasketaan korkoa tuen takaisinperintään saakka”.
- 42 Toiseksi komissio ei ole millään tapaa osoittanut, että se sovelsi korkoa korolle -menetelmää takaisinperintämääräyksissään riidanalaisen päätöksen tekoaikaan. Ensinnäkään se ei riidanalaisessa päätöksessä viittaa mihinkään tällaiseen päätökseen. Toiseksi vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen, jonka tarkoituksena oli selvittää komission käytäntö mainittuna ajankohtana, komissio ei ole kyennyt esittämään yhtään sellaista päätöstä, joka olisi tehty ennen riidanalaista päätöstä ja jossa olisi sovellettu korkoa korolle -menetelmää.
- 43 Tästä seuraa, että esillä oleva asia, jossa sovellettiin korkoa korolle -menetelmää, oli ensimmäinen osoitus komission uudesta ja merkittävästä menettelytavasta, mutta komissio ei ole mitenkään selittänyt sitä. Komission olisi pitänyt riidanalaisessa päätöksessä ensinnäkin ilmoittaa, että se oli päättänyt pääomittaa korot, ja toiseksi perustella tämä lähestymistapansa (ks. vastaavasti ja analogisesti asia 73/74, *Fabricants de papiers peints v. komissio*, tuomio 26.11.1975, Kok. 1975, s. 1491, Kok. Ep. II, s. 535, 31–34 kohta). Toisin kuin komissio väittää (ks. edellä 32 kohta), sillä, että vedotaan asiassa *Siemens* annettuun tuomioon, joka koskee korkojen määräämisen tärkeyttä yleisellä tasolla, ei täsmennetä esillä olevaa asiaa tarvittavalla tavalla.
- 44 Tähän on vielä lisättävä, että kun otetaan huomioon riidanalaisen kaupan tekopäivän ja riidanalaisen päätöksen tekopäivän välillä kulunut aika, eli kolmetoista vuotta, korkoa korolle -menetelmän soveltamisella on huomattavia taloudellisia vaikutuksia takaisin perittävän tuen määrään (ks. edellä 10 kohta). Näin ollen kantajalla ja väliintulijalla oli erityinen intressi saada tietää, minkä päättelyn perusteella korkoa korolle -menetelmää sovellettiin. Näin ollen komissiolla oli korostetusti velvollisuus perustella riidanalainen päätös.

- 45 Komission perustelut ovat riittämättömiä myös 5,7 prosentin korkokannan käyttämisen osalta. Komissio vain kuvaa sitä riidanalaisessa päätöksessä viitekoroksi, jota se käytti arvioidessaan Ranskan myöntämiin avustuksiin sisältyvän tuen määrää 1.1.2000 lukien, ja viittaa alaviitteessä laatimaansa taulukkoon, jota se käytti ”nettoavustusekvivalentin” mittaamiseen ja jossa ilmoitetaan kullekin jäsenvaltiolle vahvistetut viitekorot ja diskonttokorot (172 ja 239 perustelukappale).
- 46 Viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmästä vuonna 1997 annetun komission tiedonannon (EYVL C 273, s. 3) mukaan ”korkoindikaattoriksi [määritellään] pankkien välinen viiden vuoden swap-korko – – korotettuna – – preemiolla”. Vuoteen 2000 sovellettava 5,7 prosentin korkokanta vaikuttaisi siten olevan viiden vuoden viitekorko. Riidanalaisessa päätöksessä ei kuitenkaan mitenkään perustella mainitun korkokannan soveltamista kolmentoista vuoden ajanjaksoon, joka on kulunut riidanalaisen kaupan tekopäivästä vuonna 1987 riidanalaisen päätöksen tekopäivään vuonna 2000.
- 47 Vuoden 1997 tiedonannossa ei myöskään anneta mitään tietoja siitä, oliko käytettävä yksinkertaista korkolaskua vai korkoa korolle -menetelmää. Riidanalaisen päätöksen tekopäivään saakka kyseessä olevaa taulukkoa oli käytetty yksinkertaisten korkojen soveltamiseen. Riidanalaisessa päätöksessä ei ole esitetty minkäänlaista perustelua sen osalta, onko mainitut korkokannat hyväksytyt korkojen laskemiseen korkoa korolle -menetelmällä.
- 48 Komissio tuo esiin, että korkoa korolle -menetelmän käyttö tuen alkuperäisen arvon nykyarvon selvittämiseksi on perusteltua, koska on tarpeen palauttaa tehokas kilpailu poistamalla etu, jonka tuensaaja on saanut (ks. edellä 32 kohta).
- 49 Mainitunkaltainen perustelu edellyttää kuitenkin, että tuensaajalla on kyseisenä päivänä edelleen tällainen etu ja että riidanalainen tuki voidaan muotonsa puolesta rinnastaa korottomaan lainaan, jonka määrä on sama kuin alkuperäisen tuen arvo. Riidanalaisessa päätöksessä tätä ei mitenkään selitetä.

- 50 Tältä osin on todettava, että riidanalaisen päätöksen mukaan Scottille myönnettiin vuonna 1987 tukea maa-alueeseen, johon on kohdistettu aluesuunnittelu- ja kehitystöitä, liittyvänä hintaetuna eli maa-alueen luovutushinta oli senhetkistä markkinahintaa alempi. Ei ole lainkaan selvää, että näissä olosuhteissa alkuperäisen tuen arvioidun arvon nykyarvon määrittäminen soveltamalla kyseessä olevalta ajalta 5,7 prosentin korkokantaa korkoa korolle -menetelmällä johtaa lukuun, joka vastaa sen edun arvoa, joka tuensaajalla oli mainitun omaisuuden omistajana vuonna 2000. Komissio on nimittäin todennut, että vuonna 1987 myönnetty etu koostui siitä, että maa-alueen, johon oli kohdistettu aluesuunnittelu- ja kehitystöitä, omistus luovutettiin 56 prosentin tuella (39,58 miljoonaa FRF arvioidusta 70,588 miljoonan FRF:n arvosta). Riidanalaisessa päätöksessä ei täsmennetä, millä perusteella Scottilla oli edelleen vastaava etu mainitun päätöksen tekohetkellä.
- 51 Lisäksi on selvää, että Scott on lopettanut toimintansa La Saussayen teollisuus-alueella ja että maa-alue ja tehdas on myyty P & G:lle vuonna 1998 (ks. edellä 7 kohta) Ranskan viranomaisen mukaan 27,6 miljoonan FRF:n hintaan (riidanalaisen päätöksen 162 perustelukappale). Vaikka komissio ei olekaan katsonut tarpeelliseksi tarkastaa mainittua rahamäärää, se ei kiistä sitä, että kauppa tehtiin tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, ja riidanalaisessa päätöksessä se hyväksyy mainittua kauppaa tarkastellessaan sen mahdollisuuden, että maa-alue myytiin 27,6 miljoonalla FRF:lla (163–166 perustelukappale). Mainittu hinta on kuitenkin alempi kuin komission vuonna 1987 määrittämä arvo (70,588 miljoonaa FRF) ja myös alempi kuin Scottin Sempelille maksama 31 miljoonan FRF:n hinta.
- 52 Näin ollen ja koska riidanalaisessa päätöksessä ei ole mitenkään perusteltu Scottilla vuonna 2000 oletetusti olleen edun ja 80,77 miljoonan FRF:n rahamäärän välistä yhteyttä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei se voi harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa sen suhteen, onko korkoa korolle -menetelmän käyttäminen johtanut sellaiseen nykyarvoon, joka vastaa poistettavan edun arvoa.
- 53 Riidanalaisessa päätöksessä on lisäksi eräs ilmeinen epä johdonmukaisuus, jota komissio ei ole selittänyt. Vaikka komissio laski tuen nykyarvon riidanalaisessa

päätöksessä korkoa korolle -menetelmällä, mainitun päätöksen 2 artiklasta, jossa säädetään, että takaisinperintä tapahtuu kansallisen lainsäädännön mukaan (ks. edellä 10 kohta), seuraa, että riidanalaisen päätöksen tekopäivän ja tuen takaisinperintäpäivän väliseltä ajalta korot lasketaan yksinkertaisella korolla. Komissio ei ole millään tavalla perustellut sitä, että riidanalaisen päätöksen tekopäivään saakka sovelletaan korkoa korolle -menetelmää ja sen jälkeen tuen takaisinperintään saakka yksinkertaista korkolaskua. Vaikka Scott lisäksi on viitannut mainittuun epäjohdonmukaisuuteen (ks. edellä 31 kohta), komissio ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä edes yrittänyt perustella lähestymistapaansa tältä osin.

- 54 Tästä seuraa, että riidanalaisen päätöksen perustelut eivät ole riittävät. Toisen kanneperusteen viides osa on siten hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on näin ollen kumottava riidanalaiseen maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna myönnettyä tukea koskevilta osin eikä kanteen tueksi esitettyjä muita kanneperusteita ja väitteitä ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

- 55 Edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Département du Loiret vastaan komissio ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräsi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 56 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on siis tässä tuomiossa päätettävä kaikista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen eri käsittelyihin liittyvistä oikeudenkäyntikuluista.
- 57 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäynti-

kulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on pääosin hävinnyt vaatimuksensa, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on velvoitettava korvaamaan kantajan ja Scottin oikeudenkäyntikulut, koska nämä ovat sitä vaatineet.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paper SA:lle / Kimberly-Clarkille, 12.7.2000 tehty komission päätös 2002/14/EY kumotaan sen 1 artiklassa tarkoitettua maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna myönnettyä tukea koskevilta osin.**

- 2) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kantajan ja Scottin oikeudenkäyntikulut.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä maaliskuuta 2007.

E. Coulon

J. D. Cooke

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja